

گروه‌های تئاتری تهران

آنچه از همان ابتدا مهم جلوه
می‌کرد فقدان نوعی جریان
ریشه‌ای ارسطویی در نمایش کشور
ما بود، نه فقط فهم نمایشی ارسطو،
بلکه فقدان هر نوع سنت نمایشی که
به لحاظ نگارش، اجرا و آموزش بر
اصول ارسطویی مبتنی باشد.

این شماره: گروه تئاتر آیین

گروه تئاتر آیین، که اکنون بیش از ده سال از تأسیس آن می‌گذرد، در سال ۱۳۶۱ با تهیه و تنظیم اساسنامه‌ای فعالیت خود را آغاز کرد. تشکیلات گروه چنانکه در اساسنامه پیش‌بینی شده عبارتست از: دایره فعالیت‌های صحنه‌ای، دایره نگارش (شامل بخش‌های تألیف و ترجمه)، دایره آموزش، و دایره اداری، دایره فعالیت‌های صحنه‌ای تا سال ۱۳۶۸ امکانات فعالیت پیدا نکرد، اما از همان بدو تأسیس، دایره نگارش و دایره آموزش فعالیت خود را آغاز کرده و به‌طور مستمر ادامه دارد.

آنچه از همان ابتدا مهم جلوه می‌کرد فقدان نوعی جریان ریشه‌ای ارسطویی در نمایش کشور ما بود، نه فقط فهم نمایشی ارسطو، بلکه فقدان هر نوع سنت نمایشی که به لحاظ نگارش، اجرا و آموزش بر اصول ارسطویی مبتنی باشد. لذا گروه بخش عمده‌ای از نیرو و تلاش خود را صرف هضم و جذب ارسطو نمود. کتاب «نمایشنامه و ویژگی‌های نمایشی» اثر اس. دبلیو، داوسون (که چاپ فقیرانه و پر غلط آن اکنون موجود است) صرفاً تلاشی نبود جهت ترجمه یک کتاب، بلکه گامی بس بلند بود جهت تحکیم پایه‌ها و اصول و تئاتر در درون گروه (و گروه هنوز هم بخشی از استحکام عملی و نظری خود را مدیون آن است)، و البته انتظار می‌رفت تأثیر مشابهی نیز در جریان نمایشی کشورمان داشته باشد، ولی آیا داشت؟ گروه تئاتر آیین در طول فعالیت یازده ساله خود همواره زبانزد بوده است به گروهی با برنامه‌ها و کارهای نو. اما به یاد داشته باشیم که ورود به حیطه‌های تازه باعث نشد که

رکن اصلی روابط درونی افراد گروه بوده و بخش عمده‌ای از فعالیت‌های بیرونی را شامل شده است. آشنایی با تئاتر کودکان و ارزش‌های تربیتی آن حیطه دیگر این فعالیت بوده و هست. «نقش نمایش در تعلیم و تربیت» از «جی. فایرکلو» و «آموزش نمایش» اثر «جی. و. کسلگ» و «ر. ن. سمبرتون بیلینگ» نقطه شروع این حرکت بود در درون و در بیرون. حیطه دیگر نشریات تئاتری بود، گروه خود را موظف می‌دید که بر جریان‌های زنده و فعال نمایشی جهان از طریق اشتراک نشریات تئاتری وقوف یابد: «فصلنامه تئاتر»، «تئاتر در لهستان»، «پلیز» (Plays)، «پلیزانده پلیرز» (Plays and Players) و... (مستأسفانه محدودیت‌های مالی این حیطه را تقریباً به تعطیلی کشانده است).

گروه ریشه‌ها را از دست بگذارد و به حواشی بپردازد. دو کتاب مشهور «بان کات»، «منتقد بنام لهستانی»، اولی در نقد و تحلیل تراژدی‌های یونان باستان موسوم به «تناول خدایان» و دیگری در نقد آثار شکسپیر بنام «شکسپیر عصر ما» از آنروز شهره‌اند که بر خوردی کاملاً نو و غیر ارسطویی با آثار کلاسیک دارند. ترجمه این دوائر انتقادی زمانی در گروه آغاز شد که مفاهیم ارسطویی هضم و جذب شده بود. نیز ورود گروه به دنیای نمایش‌های سنتی مشرق زمین، که اغلب بر اصول غیر ارسطویی بنیان گرفته‌اند، در همین حال و هوا انجام یافت: «تئاتر ژاپن از عهد باستان تا دوره معاصر»، «بیست کیوگن ژاپنی»، «عصر طلایی نمایش در چین» و... این حیطه هم آشنایی بود و هم آموزش. آموزش و یادگیری از همان آغاز

پژوهشگاه علوم
پرتال جا

دیوان
و

پرو، شہ گاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پرو، شہ گاہ علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی